

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2927/2019
09.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужиља АА из ... и малолетне ББ из ..., коју заступа законски заступник мајка АА из ..., чији су пуномоћници Мирослав Рајковић, Јованка Рајковић и Маја Рајковић, адвокати из ..., против туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, правног следбеника Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља РБ „Колубара“ д.о.о. Лазаревац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 341/19 од 03.04.2019. године, у седници одржаној 09.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиље ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 341/19 од 03.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 330/17 од 25.10.2018. године, исправљене решењем истог суда П 330/17 од 29.11.2018. године, обавезан је тужени да тужиљи АА, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица, супруга ВВ исплати 1.200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.10.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ББ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица, оца ВВ исплати 1.500.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.10.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ББ на име накнаде материјалне штете у виду новчане ренте за издржавање исплаћује 8.267,32 динара, почев од 01.10.2018. године па убудуће, док за то постоје законски услови за сваки месец унапред, најкасније до 10-тог у месецу за текући месец, с тим да неисплаћене износе доспеле након тог датума исплати одједном, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ББ на име накнаде за изгубљено издржавање за период од 21.01.2014. године до 01.10.2018. године исплати појединачне месечне износе са каматом, ближе означене у овом ставу изреке, укупно 412.582,16 динара. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљама на име трошкова поступка плати 1.055.884,70 динара, са законском затезном каматом од 25.10.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 341/19 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем и четвртном изреке, и одбијен је, као неоснован захтев тужиле ББ којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име новчане ренте за изгубљено издржавање исплаћује 8.267,32 динара месечно, почев од 01.10.2018. године па удубуће, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, као и да се обавезе тужени да јој на име накнаде за изгубљено издржавање за период од 21.01.2014. године до 01.10.2018. године исплати укупно 412.582,16 динара, са каматом на појединачне месечне износе од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде, и обавезан је тужени да тужилима на име трошкова поступка плати 267.750,00 динара, са законском затезном каматом од 25.10.2018. године до исплате.

Против првостепене пресуде донете у другом степену тужилца ББ је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), и утврдио да ревизија тужиле ББ није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Ревизија је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, ревизијског разлога прописаног чланом 407. став 1. тачка 3. ЗПП, међутим, наводима ревизије се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, ВВ, отац тужиле ББ, био је запослен код туженог на пословима ... и зарађивао је 36.565,00 динара месечно. ВВ погинуо је ... године, када је на њега пала ролна тежине од око 20 килограма са висине од око 8 м, након обављеног радног задатка, када је изашао и стао поред У време погибије оца тужилца ББ имала је 7 месеци. Мајка тужиле ББ, тужилца АА запослена је има месечна примања у висини од око 28.000,00 динара, а као самохрана мајка плаћа 2.000,00 динара месечно за вртић кћерке. На основу налаза и мишљења судског вештака економске струке утврђена је разлика између породичне пензије коју прима тужилца ББ и минималне суме издржавања, према ком налазу и мишљењу је тужилца ББ на име породичне пензије за новембар 2014. године примила 14.934,00 динара, да од децембра исте године прима 16.600,00 динара и да је висина месечне породичне пензије већа од половине месечног износа минималне суме издржавања.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, с обзиром да је утврдио да постоји одговорност туженог за смрт ВВ, применом члана 188. и 194. Закона о облигационим односима обавезао туженог да тужили ББ на име новчане ренте за изгубљено издржавање плаћа 8.267,32 динара месечно, почев од 01.10.2018. године па убудуће, као и да на име доспелих а неисплаћених износа накнаде за изгубљено издржавање за период од 21.01.2014. године до 01.10.2018. године плати

укупно 412.582,16 динара, са каматом на појединачне месечне износе од доспелости сваког појединачног износа до исплате.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у наведеном делу, тако што је одбио као неоснован овај захтев тужиле ББ на основу члана 194. Закона о облигационим односима и члана 231. ЗПП, са образложењем да је висина месечне породичне пензије коју тужила ББ прима довољна за њено издржавање и да је већа од половине месечног износа минималне суме издржавања, да тужила ББ није доказала да би њен отац на име њеног издржавања давао већи износ од износа који прима на име породичне пензије као и да њен отац, према стању у списима и извештају туженог не би остваривао већу зараду од просечне зараде у Републици Србији.

По оцени Врховног касационог суда правилно је одлучио другостепени суд када је преиначио првостепену пресуду и одбио као неоснован овај захтев тужиле ББ, правилном применом материјалног права.

Чланом 188. ставом 1. Закона о облигационим односима прописано је да у случају смрти, телесне повреде или оштећења здравља, накнада се одређује по правилу у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време. Накнада материјалне штете у облику новчане ренте у случају смрти ближе је одређена чланом 194. став 1. Закона о облигационим односима, којим је прописано да лице које је погинуло издржавао или редовно помагао, као и оно које је по закону имало право захтевати издржавање од погинулог, има право на накнаду штете коју трпи губитком издржавања, односно помагања. Ставом 2. истог члана, прописано је да се ова штета накнађује плаћањем новчане ренте, чији се износ одмерава с обзиром на све околности случаја, а који не може бити већи од онога што би оштећеник добијао од погинулог да је остео у животу.

Када се пође од напред цитираних одредби Закона о облигационим односима и утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда да тужила ББ нема право на накнаду овог вида материјалне штете. Накнада штете за изгубљено издржавање има одштетни, а не алиментациони карактер, због чега се одмерава према стварној висини претрпљене штете, с обзиром на све околности случаја, а која висина не може бити већа од онога што би оштећеник добијао од погинулог да је остао у животу. Када се има у виду утврђено чињенично стање и то узраст тужиле ББ (седам месеци у време погибије оца), те стим у вези њене потребе, као и да је остварила право на породичну пензију, и да јој је на име породичне пензије за новембар 2014. године исплаћено 14.934,00 динара, а да од децембра исте године породична пензија износи 16.600,00 динара месечно, чија је висина већа од половине месечног износа минималне суме издржавања и да је отац тужиле зарађивао 36.565,00 динара месечно, то тужила нема право на накнаду овог вида материјалне штете, с обзиром да је остварила право на породичну пензију, чија висина је довољна да задовољи њене потребе, а тужила није доказала да би њен отац издвајао за њене потребе више од износа који прима на име породичне пензије. Стога је другостепени суд правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио као неоснован овај захтев тужиле ББ, и са којих разлога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић